

Elmondta: Csia Lajos

A megszentelődés gyakorlatban

Az apostol azért imádkozik, hogy Isten testünket, lelkünket, szellemünket szentelje meg, tehát egész valónkat. Ez azt jelenti, hogy a megszentelődésnek csak akkor van értelme és érvénye, ha az egész emberre kiterjed. Ha az ember nem egészen akar megszentelődni és vannak területek az életében, amelyeket kivon ez alól, akkor semmi haszna sincsen a megszentelődésnek. Első gyakorlati tanács: egészen add oda marad Istennek. Az apostol azt kívánja, hogy a testünk, lelkünk szellemünk szenteltessék meg. A magyar fordításban a lélek és szellem szó között nincsen különbség, de az eredetiben mindhárom szót megtaláljuk.

Mit jelentenek ezek a különböző oldalú megszentelődések egyénenként?

Testünk megszentelődése: Az ember testi életének minden egyes részét Isten szolgálatába állítja, tehát testével nem rendelkezik maga /I.Kor. 7/. Ha imádkozni akarnak a férj és a feleség, akkor egy időre vonuljanak félre az imádkozásra. Azután legyenek megint együtt. A férfinak és nőnek minden tekintetben társnak kell lenniük. Ha valaki Istennek akarja magát szentelni, akkor ne kössön olyan házasságot, ami beleviszi a mértéktelen életbe. Határozottan Isten szolgálatába kell lenni. Első kérdés, ha házasságot kötök, hogy nem fog-e ez engem Istentől elvonni? Ha az, ember játszik ezzel és nem veszi komolyan, akkor elveszti a látását és belemegy olyan kapcsolatba, hogy meg fogja mérgezni az egész életét.

Mit csináljon egy ember, aki már egy ilyen házasságot kötött? Olyan módon van kiút, hogy az ember magára veszi a másik fél haragját és inkább engedelmeskedik Istennek, mint az embernek. Ez gyötrő, de az egyetlen út, amelyen az ember járhat.

Az Isten királyságát /országát/ az erőszakosok ragadják el, vagyis minden áron keresztül törnek és Isten mindennél fontosabb nekik. Tehát erőszakos módon is Isten mellett kíván maradni. Azonban a házastársakat nem lehet lenézni, mert a másik megvetése, lenézése jobban megrontja az embert mintha vele egy úton halad. A gőg akadályozza legjobban a megszentelődést. Az ember Isten számára teljesen szabaddá teszi magát: ebből az következik, hogy az ember nem megy olyan helyekre, ahol testi kísértések vannak kitéve, Keresztyének pl. nem járnak bizonyos színdarabokat megnézni. Bizonyos képeket sem néznek meg. Nem járnak olyan emberekkel, akiknek élete a 2. zsoltár jegyében folyik. Tépjük le azok bilincseit. Az ember nem megy olyan helyekre, ahol a képzelet, a fantázia fel lesz ajzva. A fantázia borzastó hatalom, amely elragadja magával az embert és a

megkezdett bűn útján nincsen megállás. Legtöbbször az ember már nem tud visszafordulni. Tehát a kísértéssel játszani nem szabad. Az ember rendkívüli lelkiismeretességgel járjon azon az úton, amelyen a világban át kell mennie. Ne szemlélődjön, ne nézegessen!

Lelkünk megszentelése

A lélek megszentelése abban áll, hogy nem megyek arra amerre akarok hanem Istennel vitetem magamat. Önmagamot kiiktatom és hagyom, hogy Krisztus álljon a helyembe, Isten szentelésére szükség van, de nekem is oda kell adnom magamat. Meg kell öldökölni a földi tagokat: ez azt jelenti, hogy a földi összeköttetéseket pl. társasági és más kapcsolatokat, amik megkötöznek meg kell szüntetni. Levágni a bűnre vivő alkalmakat és menni azon az úton, amelyen Istent szolgálhatom. Isten nem szentel meg, ha én nem adom oda magamat, A gutautótt vette az ágyát és hazament, mikor Jézus szavát hallotta. A börtönben Péter apostol az angyal szavára megindul mikor az indulásra készíti. Isten viszi őket. Különben a börtön fenekén maradt volna Péter. Szombatot megszentelni annyit jelent: Istennek szentelem oda.

Szellemünk megszentelése: A szellem átjáróház. A szellemvilág átjár rajta a lelkemhez. A világ is a Szellememen keresztül csábít engemet. Aki az evésből, ivásból bálványt csinál az a test szolgálatába állítja. A szellem megszentelése azt jelenti, hogy ne tegyem ki magamat olyan befolyásnak, ami Istentől elszakít. Ha bálványt teszem pl. az „gyógylikört” akkor árt, de ha azért iszom mert, meg vagyok fázva, akkor nem árt. Mindenütt van szellemi hatás. Pl. belépek egy társaságba ott is van szellemi hatás. Még ha nem is érzem. Az ember a bűn szellemi hatásához hozzá szokik, nem veszi észre, hogy állandó szellemi kísértésben van, ami őt tönkre teszi. Aki egészséges keresztyén életet él az észreveszi a bűnös léggör. Istennek szentelni szellemünket, azt is jelenti, hogy kerülni mindazt ami Istentől elvon.

1). Nem ábrándozni, mert az kihív egy bizonyos szellemi léggör. Nem engedem a fantáziámat csapongani. Pl. a parázna szívesen keresi az alkalmakat. Megszentelődni annyit jelent, mint elkerülni e kísértés alkalmait, a tiszta környezetet keresni. Szeretem Istent: azt jelenti, hogy Őt keresem, ez megóvjja az embert, hogy olyan dolgokkal foglalkozzék, ami kísértésbe vinné. Az ember szellemének megszentelődésénél szükség van arra, hogy mindig egészséges szellemi léggör vegyen körül bennünket. Isten jelenlétét az igazság ereje és nem a csoda bizonyítja.

A /sátán okkult csodákkal csalja meg az embereket. Ha valaki magáról azt bizonyítja, hogy próféta: sátáni dolog. Magának veszi el az ilyen a dicsőséget.

Nagy hallgatóság nem bizonyítja, hogy valaki Istentől van. Az emberek nem szeretik a mély dolgokat, hanem a könnyű dolgokat szeretik/.

Az Úr Jézus követése a következő: Az ember megy a Golgota keresztje felé egyedül.

Mi a szentség?

A tartalma: belső töltés. Az állapot belső helyzet. Az állapot változik, a tartalom nem változik. Ha bennem szentség van, az változó állapot, vagy állandó tartalom? Változó.

Személyi szentség: A szentség szót két értelemben lehet érteni. Van negatív szentség és pozitív szentség, van nemleges és állítólagos szentség. A nemleges /negatív/ amikor a szentségtelenség ellen védekezünk. Pozitív szentség akkor következik be, amikor a negatív szentség beáll, vagyis szentnek lenni annyi, mint elfordulva lenni a világtól, és megüresedni a világtól és önmagamtól, mindentől ami sátáni, tisztátalan, kiüresedni az Isten számára. Amikor megüresedem Isten számára, kinyílok előtte, akkor megtölt engem, amire azt mondhatom: pozitív, megtölt a maga lényével, ez a felfoghatatlan valami, ez a pozitív szentség. Ennek csodálatos íze, tartalma van; ami az embert kielégíti. Ez az embert boldoggá teszi és egy olyan erővel tölti meg, amivel eltaszítja azt, ami szentségtelen és aljas mindentől, mert megkóstolta azt, ami szent. Az ember fél a szentségtől, mert ki kell ürülnie. A tartalmunkat nem akarjuk elveszíteni.

Azt gondolja az ember, hogy sokat veszít, ha üres lesz az élete; pedig ez az élet egy csodálatos gazdag élet. A pozitív szentség feltétele a negatív szentség. A szentséggel az ember ki tudja dobni azt, ami közönséges. Ha valaki szent lesz, abban nincsen közönséges. A szentségben van valami csodálatos fenséges dolog, ami felemeli az embert a magasba. Ezt csak akkor ismerhetjük meg, ha megürrülünk, Amikor én eldobom azt, ami Istentől elválaszt, amikor én kinyílok az Isten előtt, akkor Ő betölt engem és ez a szentség. A szentség olyan, mint egy csodálatos hasköttő, mely az embert összetartja megszilárdítja szellemi értelemben. A megtöltött ember nem viseli el a szentségtelent, tiltakozik ellene.

Az isteni csoda olyan szent, hogy emberi dicsőségnek szennye nem fér hozzá. Kis csoda és nagy csoda nincsen mert az Isten van benne mindenben. Akik szent életet élnek, azok körül ott vannak az Isten angyalai, akik a léghört megváltoztatják, pl. egy igehirdetéskor. A csoda nem azért van, hogy engem nagyobb emberré tegyen a másikinál.

„Feljavított kézirat.”